

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 17, 2017

Nummer 17, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:890](#) 16-05-2017

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:1633](#) 25-04-2017

werkgeefster/werknemer

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:1398](#) 20-03-2017

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:2753](#) 17-05-2017

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2017:2873](#) 16-05-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:3232](#) 16-05-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:4845](#) 10-05-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:2643](#) 08-05-2017

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:5212](#) 19-04-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:2008](#) 12-04-2017

werknemer/werkgever c.s.

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:5213](#) 05-04-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:ROVE:2016:5325](#) 30-11-2016

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGCAA:2017:356](#) 10-05-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Rotterdam](#) 16-05-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Gelderland](#) 28-04-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor meerdere verkrachtingen en oplegging van tbs met verpleging van overheidswege. Immateriële schadevergoeding wordt grotendeels toegewezen aan de slachtoffers.

Veroordeling voor meerdere verkrachtingen te Amsterdam. Twee van de slachtoffers hebben zich gevoegd als benadeelde partijen en vorderen beiden zowel materiële als immateriële schadevergoeding. Het eerste slachtoffer vordert een bedrag van € 30.000 aan immateriële schadevergoeding en daarvan wordt € 25.000 toegewezen. Het tweede slachtoffer vordert een bedrag van € 3.500 aan immateriële schadevergoeding en dit wordt, onder verwijzing naar artikel 6:106 BW, geheel toegewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 16-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:3232

Zaaknummer: 13/680204-15 (A) + 13/659065-16 (B)

Rechters: W.M.C. van den Berg, A.J. Dondorp en M.F. Ferdinandusse

Advocaten: M.J.C. Verlaan

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting en een aantal andere delicten vanwege het maken en (proberen te) verspreiden van seksueel getinte filmpjes. Gevorderde materiële en immateriële schade wordt volledig toegewezen.

Veroordeling voor verkrachting, computervredebreuk, afpersing en poging tot bedreiging door te dreigen met gemaakte seksueel getinte filmpjes te delen met bekenden van het slachtoffer. Het slachtoffer heeft zich gevoegd en vordert € 10.868,89 aan materiële schade (eigen risico zorgverzekering, studievertraging en slaappilen) en € 5.000 aan immateriële schade. Beide vorderingen worden volledig toegewezen door de rechtbank.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 16-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2017:2873

Zaaknummer: 02-821324-16

Rechters: Y.E.Y. Vermeulen, R.A. Borm en A.J.R.M. Vermeulen

Advocaten: H.M. Dunsbergen

Wetsartikelen: 242 Sr

RECHTSPRAAK

Proceskosten benadeelde partij zijn niet aan te merken als rechtstreekse schade in de zin van artikel 51f Sv.

De kosten voor rechtsbijstand zijn niet aan te merken als rechtstreekse schade in de zin van artikel 51f lid 1 Sv. Als een benadeelde partij deze kosten vordert in het kader van dit artikel, dient de vordering voor wat betreft de proceskosten niet-ontvankelijk te worden verklaard. De Hoge Raad herhaalt de overwegingen uit HR 1 september 1999, ECLI:NL:HR:1999:ZD1533, *NJ* 1999/801 en HR 18 april 2000, ECLI:NL:HR:2000:ZD1786, *NJ* 2000/413.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 16-05-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:890

Zaaknummer: 15/02973

Rechters: W.A.M. van Schendel, H.A.G. Splinter-van Kan en A.L.J. van Strien

Advocaten: B. Kizilcak

Wetsartikelen: 36f Sv en 51f Sv

RECHTSPRAAK

Letsel aan hand door hondenbeet. Voorstel voor deskundigenbericht wordt afgewezen door de rechtbank, nu het op de weg lag van de verzekeraar van de aansprakelijke partij of de aansprakelijke partij zelf om hier tijdig mee te starten.

Een vrouw (X) wordt tijdens het uitlaten van haar honden gebeten door de hond van een ander. Zij stelt de eigenaar van deze hond (Y) aansprakelijk op grond van artikel 6:179 BW. In het deelgeschil vordert de vrouw een verklaring voor recht dat Y aansprakelijk is voor de geleden en nog te lijden schade. De verzekeraar van Y voert aan dat niet vast is komen te staan welke hond haar heeft gebeten en stelt voor een deskundigenbericht te laten opstellen. Dit wordt door de rechtbank afgewezen, nu Y of zijn verzekeraar dit zelf tijdig had kunnen doen. Aangezien dit niet is gebeurd, beoordeelt de rechtbank het geschil aan de hand van het door X aangevoerde bewijsmateriaal. De verklaring voor recht wordt toegewezen.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 16-05-2017

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Knieletsel opgelopen tijdens voetbalwedstrijd. Geen sprake van onrechtmatig handelen door wederpartij; onrechtmatigheid volgt niet reeds uit ernst ontstane letsel.

Tijdens een voetbalwedstrijd vindt een lichamelijke confrontatie plaats tussen twee spelers. Eiser is daarbij ten val gekomen en het voorval is door de scheidsrechter beoordeeld als een overtreding. Eiser is na de wedstrijd naar de spoedeisende hulp gegaan voor behandeling. In het ziekenhuis is vastgesteld dat sprake was van letsel aan de kruisband. Eiser is daar tot nu toe twee keer voor geopereerd. Het geschil spitst zich in de eerste plaats toe op de vraag of de handeling van de gedaagde als onrechtmatig moet worden gezien. De rechtbank overweegt daarbij dat het hier gaat om een sport- en spelsituatie en dat binnen zo'n situatie een gedraging minder snel als onrechtmatig wordt aangemerkt. Daarnaast is voetbal een contactsport en daarbij vindt regelmatig fysiek contact plaats. Eiser heeft onvoldoende kunnen aantonen dat het handelen van gedaagde zodanig roekeloos was dat eiser daarmee geen rekening hoefde te houden. De rechtbank overweegt nog dat de onrechtmatigheid van de gedraging niet reeds volgt uit de ernst van het ontstane letsel. Het feit dat eiser ernstig geblesseerd is geraakt, betekent nog niet dat gedaagde onrechtmatig heeft gehandeld.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 10-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:4845

Zaaknummer: C/09/516126 / HA ZA 16-930

Rechters: J. Brandt

Advocaten: R.M. van der Zwan en T. Scholtus

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling militair voor belaging van ex-vriendin. Kosten voor nieuwe sloten en bewakingssysteem worden vergoed, alsmede een deel van de immateriële schade.

Militair wordt veroordeeld voor belaging van zijn ex-vriendin door de militaire kamer. De benadeelde partij vordert een schadevergoeding ter hoogte van € 3.733,44. De kosten voor de bewakingsinstallatie en de nieuwe sloten staan volgens de rechtbank in rechtstreeks verband tot het bewezenverklaarde feit. De gevorderde immateriële schade wordt gematigd tot een bedrag van € 1.250 gezien de bedragen die in soortgelijke zaken worden toegewezen.

Opmerking redactie: in deze zaak worden de kosten voor de bewakingsinstallatie en de nieuwe sloten wel vergoed, terwijl dit lang niet altijd wordt toegewezen. Vaak wordt een schadevergoeding voor deze kosten afgewezen, omdat ze niet in rechtstreeks verband zouden staan met het gepleegde delict (vgl. bijv. PS 2016-0467 en PS 2017-0300).

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 08-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:2643

Zaaknummer: 05/760060-15

Rechters: P.C. Quak, C. van Linschoten en J.M.C. Schuurman-Kleijberg

Advocaten: J.A.M. Kwakman

Wetsartikelen: 285b Sr

RECHTSPRAAK

Knieletsel fietser na vastgrijpen door bestuurder bestelbusje vanuit zijn voertuig. Alleen bestuurder bestelbusje is aansprakelijk voor de schade, nu dit voorval niet onder de WAM-dekking valt.

Verzoeker is betrokken geraakt bij een ongeval waarbij hij bij zijn overhemd is vastgepakt door de bestuurder van een bestelbusje toen hij op de fiets zat. Hij heeft daarbij knieletsel opgelopen. Verweerder is door de politierechter veroordeeld voor mishandeling. Verzoeker verzoekt een verklaring voor recht dat verweerder en diens verzekeraar (ASR) aansprakelijk zijn voor de schade die uit het ongeval voortvloeit. Verweerder erkent de civielrechtelijke aansprakelijkheid, ondanks het feit dat hij in hoger beroep is gegaan tegen het strafvonnis. ASR is van mening dat zij onder de gegeven omstandigheden geen dekking hoeft te verlenen, omdat sprake is van een ruzie die niet gedekt is door de verzekering. De rechtbank volgt ASR in dit verweer en bepaalt dat de dekking van de WAM niet onbegrensd is en hier geen sprake is van een verwezenlijking van een aan het verkeer verbonden risico. Alleen de verklaring voor recht ten aanzien van de verweerder wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 19-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:5212

Zaaknummer: C/09/524490

Rechters: S.J. Hoekstra-van Vliet

Advocaten: M.P. de Klerk en N.F.M. van Osta

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Gecomplieerde enkelbreuk door val over hekje op de stoep. Gemeente is niet aansprakelijk voor de ontstane schade, nu het hekje voldoet aan de te stellen eisen.

Verzoekster is na het bezoeken van een festival gestruikeld over een hekje en zij heeft daarbij haar rechterenkel gecompliceerd gebroken. Zij liep op het trottoir en struikelde over een hekje van 64 centimeter hoog dat haaks op het trottoir was geplaatst. Verzoekster verzoekt om een verklaring voor recht dat de gemeente aansprakelijk is op grond van artikel 6:174 jo. 6:162 BW. Volgens de gemeente leent het geschil zich niet voor de deelgeschilprocedure, nu de toedracht van het ongeval nog niet vaststaat. Daarnaast bestrijdt de gemeente dat sprake is van een gebrekkige opstal dan wel onrechtmatige gevaarzetting. De rechter volgt het verweer van de gemeente, omdat niet gemotiveerd is bestreden dat het hekje is geplaatst ter verhoging van de veiligheid van voetgangers en dat het hekje er al jaren staat. Het verzoek wordt daarom door de rechtbank afgewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 05-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:5213

Zaaknummer: C/09/521080

Rechters: S.J. Hoekstra-van Vliet

Advocaten: S.C. de Leede en I.I. Assink

Wetsartikelen: 6:174 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor zware mishandeling. Afwijzing van vordering tot immateriële schadevergoeding, omdat een deskundigenverklaring ontbreekt.

Veroordeling voor zware mishandeling door het schoppen tegen het lichaam en met stoelen tegen het lichaam van het slachtoffer slaan. Het slachtoffer heeft zich gevoegd voor materiële en immateriële schade. Het hof wijst de vordering tot immateriële schade af, omdat een deskundigenverklaring omtrent dit gedeelte van de vordering ontbreekt. De benadeelde partij kan hiervoor bij de burgerlijke rechter terecht.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 20-03-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:1398

Zaaknummer: 22-004633-16

Rechters: N. Schaar, E.P.J. Myjer en S. Verheijen

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Eiser is slachtoffer geworden van verkeersongeval. Plausibiliteit verklaringen slachtoffer ongeval staan ter discussie, nu eiser carnavalsactiviteiten heeft ontplooid na het ongeval. Nadere deskundigenrapportage wordt afgewacht.

Eiser is slachtoffer geworden van een gemotoriseerd verkeersongeval. Achmea is de verzekeraar van de bestuurder die het ongeval heeft veroorzaakt. Het slachtoffer is in 2013 een deelgeschilprocedure gestart, maar de vorderingen in deze procedure zijn door de rechtbank afgewezen. Volgens de rechtbank konden de klachten zich niet verhouden met de activiteiten tijdens een carnavalsweekend en een tennistoernooi korte tijd later. Nadien hebben onderhandelingen tussen beide partijen plaatsgevonden, maar dit heeft niet geleid tot overeenstemming over nader deskundigenonderzoek. Eiser vordert in dit geschil een verklaring voor recht dat bij eiser door het ongeval klachten zijn ontstaan waardoor hij blijvend arbeidsongeschikt is geraakt. De rechtbank oordeelt dat inderdaad sprake is van bepaalde discrepanties in de verklaringen en activiteiten van eiser, maar dat daarmee niet per definitie afbreuk wordt gedaan aan de plausibiliteit van de klachten en beperkingen van eiser. De zaak wordt naar de rol verwezen om Achmea in de gelegenheid te stellen een aanvullende rapportage te laten maken en daarna mogen beide partijen een akte nemen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 30-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2016:5325

Zaaknummer: C/08/180451 / HA ZA 15-666

Rechters: M.H.S. Lebens-De Mug, M. Willemse en F.E.J. Goffin

Advocaten: A.T. Bolt en A. Kolder

RECHTSPRAAK

Letselschade na ongeval op kartbaan. 15-jarig meisje (ervaren kartster) is aangereden door 20-jarige man (onervaren karter). De ouders van het meisje stellen Kombikart en de 20-jarige man aansprakelijk voor de geleden schade. De rechtbank moet beoordelen welke partij(en) aansprakelijk is/zijn en of sprake is van eigen schuld van het slachtoffer.

Een 15-jarig meisje (ervaren kartster) is tijdens het karten op een kartbaan te Eindhoven (Kombikart) aangereden door een 20-jarige man (onervaren karter). Zij is daarbij gelanceerd en heeft letsel opgelopen (dubbele klaplong, gebroken sleutelbeen, gebroken ribben en kneuzingen in haar bekken). De ouders van het meisje, optredend als wettelijk vertegenwoordigers, vorderen een verklaring voor recht dat de 20-jarige man en Kombikart en haar vennoten hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de schade van hun dochter. Verder vorderen zij Achmea hoofdelijk te veroordelen tot vergoeding van de geleden en nog te lijden schade van hun dochter voortvloeiend uit het ongeval. Zij leggen hieraan ten grondslag dat de 20-jarige man en Kombikart onrechtmatig hebben gehandeld. De veroorzaker van het ongeval zou gevaarzettend hebben gehandeld door niet goed uit te kijken en zich niet aan de verkeersregels te houden en Kombikart zou gevaarzettend hebben gehandeld door geen instructies te geven en geen materiaalcontrole uit te voeren. De ouders van het meisje stellen zich op het standpunt dat geen sprake is van een sport- en spelsituatie en dat daarom de verhoogde drempel voor aansprakelijkheid niet geldt.

De rechtbank gaat hier niet in mee en oordeelt dat de veroorzaker van het ongeval niet onrechtmatig jegens het meisje heeft gehandeld. De ouders van het meisje voeren aan dat de man geen onderdeel meer was van de sport- en spelsituatie nu hij van de baan was gereden. 'De rechtbank overweegt dat de verhoogde drempel voor aansprakelijkheid niet is opgehouden te gelden zodra de man naast de baan terecht is gekomen. De man, die de bocht was uitgevlogen en de baan weer op wilde, maakte ook op het korte moment dat hij met zijn kart naast de baan stond, nog altijd deel uit van de sport- en spelsituatie (vergelijk Hoge Raad 28 maart 2003, ECLI:NL:HR:2003:AF2680, "Broere/Kegel" en het eerdergenoemde arrest

“Witmarsumer Merke” van dezelfde datum).’ De rechtbank oordeelt verder dat de kart van de man aan alle eisen voldeed en dat de gedragingen van de man niet zo abnormaal gevaarlijk waren dat de dochter van eisers daar geen rekening mee hoefde te houden.

Wat betreft de aansprakelijkheid van Kombikart, oordeelt de rechtbank dat het bedrijf onvoldoende maatregelen heeft genomen om de veiligheid van karters te kunnen waarborgen en daarnaast onvoldoende toezicht heeft gehouden tijdens het rijden. Verder buigt de rechtbank zich over de vraag of Kombikart gebruik heeft gemaakt van een geldig exoneratiebeding. Bij de ingang van de baan hing namelijk een bord, met daarop de tekst: ‘Waarschuwing! Het rijden op de kartbaan of het verblijf op het gehele terrein is voor eigen risico.’ De rechtbank is van oordeel dat de exoneratie waarop Kombikart zich beroept moet worden aangemerkt als een beding in algemene voorwaarden waarvan in artikel 6:237 aanhef en onder f BW is bepaald dat het wordt vermoed onredelijk bezwarend te zijn. De exoneratie is daarom op grond van artikel 6:233 aanhef en onder a BW vernietigbaar, tenzij Kombikart dit vermoeden kan weerleggen. Daar slaagt Kombikart echter niet in, nu door Kombikart niets is gezegd over de aansprakelijkheid bij letselschade en dat het de verantwoordelijkheid van de karters zelf is om een ongevalverzekering af te sluiten. Kombikart kan alleen voor wat betreft de materiaalschade een beroep doen op de exoneratie.

Verder is door Kombikart nog een beroep gedaan op eigen schuld in de zin van artikel 6:101 BW. De rechtbank oordeelt uiteindelijk dat sprake is van een eigen schuld van 50% van het 15-jarige meisje, omdat zij onverminderd hard de bocht in is gereden waar de man naast de baan stond en zelf niet goed heeft opgelet bij het rijden op de baan. De verklaring voor recht wordt toegewezen, alsmede de vordering dat Achmea 50% van de geleden schade dient uit te keren aan de eisers.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 17-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:2753

Zaaknummer: C/01/310350 HA ZA 16-472

Rechters: M.J.M.A. van der Put

Advocaten: D. Knecht en Th.J.H.M. Linssen

Wetsartikelen: 6:101 BW, 6:162 BW en 6:233 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Vordering benadeelde partij na moord volledig toegewezen (12.000 Arubaanse florin).

Strafrecht. Veroordeling voor moord door schieten met een vuurwapen richting het hoofd van slachtoffer. De benadeelde partij heeft zich gevoegd in het strafproces en vordert 12.000 Arubaanse florin. De vordering wordt geheel toegewezen onder motivering van hoofdelijke aansprakelijkheid van de verdachte naar burgerlijk recht.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 10-05-2017

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2017:356

Zaaknummer: 417 van 2016

Rechters: W.C.E. Winfield

Advocaten: B.J. Huiskes

Wetsartikelen: 2:262 Sr

RECHTSPRAAK

Stroomschok servicemonteur door fout derde bij plaatsing aircoinstallatie; werkgever monteur aansprakelijk wegens schending zorgplicht.

Een servicemonteur (X) heeft opdracht gekregen van zijn werkgever om aircoinstallaties te installeren in het Marriott hotel te Amsterdam. De elektrische bekabeling is door het hotel uitbesteed aan een ander bedrijf (MJD). Tijdens het installeren van de airco's in 2010 heeft X een stroomschok gekregen van 380 volt. X is daarop naar de spoedeisende hulp gegaan en daar is hij onderzocht. De week erna is X gewoon gaan werken. Anderhalve week later is X na zijn werk 's avonds onwel geworden en naar het ziekenhuis gebracht. Daar is een CT-scan gemaakt en een herseninfarct vastgesteld. De rechtsbijstandsverzekeraar van X heeft de werkgever (Van Kempen) aansprakelijk gesteld voor de schade. Van Kempen heeft deze aansprakelijkheidsstelling doorgeleid naar haar verzekeraar (Achmea). Achmea heeft de aansprakelijkheid afgewezen. X vordert een verklaring voor recht dat zijn werkgever aansprakelijk is voor de schade. Het geschil gaat over de vraag of Van Kempen aansprakelijk is als werkgever voor de geleden schade op grond van artikel 7:658 BW. De rechtbank oordeelt dat Van Kempen de op haar rustende zorgplicht heeft geschonden door niet te controleren of de stroomkabels correct waren geïnstalleerd. Het ongeval had kunnen worden voorkomen door naleving van deze zorgplicht. De gevorderde verklaring voor recht wordt toegewezen.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-04-2017

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

werkgeefster/werknemer

Werkgeefster niet (op grond van artikel 7:611 of 7:658 BW) aansprakelijk voor schade die is ontstaan tijdens BHV-cursus.

Feiten Werknemer is op 6 augustus 1977 in dienst getreden bij een rechtsvoorganger van werkgeefster. Zijn functie is die van VGWM-coördinator en preventiemedewerker. Werknemer vervult daarnaast een rol als B(edrijfs) H(ulp) V(erlener), waartegenover een persoonlijke toeslag staat en een door werkgeefster bekostigde professionele training. Werknemer heeft op 28 september 2010 bij Veiligheid4All een cursus bedrijfshulpverlening gevolgd. Onderdeel was een oefening waarbij werknemer een 'slachtoffer' in veiligheid diende te brengen vanuit een verduisterde ruimte. Bij deze oefening is werknemer ten val gekomen. Werknemer heeft zich op 29 september 2010 ziek gemeld. Uit medisch onderzoek bleek een inzakkingsfractuur ter hoogte van wervel L1 te bestaan. Per 1 januari 2013 heeft werkgeefster haar AVB-polis bij Delta Lloyd opgezegd en is overgegaan naar Nationale-Nederlanden als verzekeraar. Daarbij is niet gezorgd voor een 'uitloop-' en 'inloopdekking'. Bij brief van 8 maart 2013 heeft werknemer werkgeefster aansprakelijk gesteld voor de geleden en nog te lijden schade ten gevolge van het ongeval. De kantonrechter heeft de vordering van werknemer in eerste aanleg toegewezen, omdat het risico van het ontbreken van een deugdelijke verzekering voor rekening van werkgeefster komt op grond van artikel 7:611 BW, waarbij het tijdstip van de aansprakelijkheidstelling door werknemer niet van belang is omdat werkgeefster van meet af aan op de hoogte is geweest van het ongeval en van de gevolgen. Daartegen komt werkgeefster in hoger beroep. In incidenteel appel grieft werknemer tegen het buiten beoordeling laten van de primair aangevoerde grondslag van zijn vordering, artikel 7:658 BW. *Oordeel Geen verzekeringsplicht* Het hof is van oordeel dat de kantonrechter van een onjuist toetsingskader is uitgegaan, en overweegt daartoe als volgt. Gesteld noch gebleken is dat op grond van de arbeidsovereenkomst dan wel een eventueel toepasselijke cao destijds een verzekeringsplicht voor werkgeefster bestond voor de schade voor dit soort ongevallen. De enkele omstandigheid dat er wel een AVB-verzekering was gesloten maakt immers niet dat werknemer rechtens op het bestaan van een verzekering mocht rekenen. Het hof verwijst daartoe ook naar Hoge Raad 11 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BR2515 en BR5223, *NJ* 2011/597 en 598 (*TNT/Wijenberg* en *Hagens/Rooyse Wissel*), waarin onder meer in r.o. 3.43 en

3.5 kort samengevat is overwogen dat een verzekeringsplicht voor de werkgever is beperkt tot bepaalde ongevallen in het verkeer. Werkgeefster is niet aansprakelijk voor de onderhavige schade omdat zij een verzekeringsverplichting niet zou zijn nagekomen. *Geen aansprakelijkheid ex artikel 7:658 BW* Vervolgens moet de aansprakelijkheid van werkgeefster worden beoordeeld in het kader van artikel 7:658 BW. Buiten discussie is dat de herhalingscursus BHV is gevolgd binnen het kader van de werkzaamheden van werknemer voor werkgeefster. Werknemer verwijt werkgeefster dat hem voorafgaand aan de oefening geen veiligheidsschoenen ter beschikking zijn gesteld en dat het een 'risicovolle' bezigheid was om hem zonder veiligheidsschoenen in een onverlichte ruimte te laten slepen met een 'slachtoffer'. Met deze aldus door werknemer gemaakte verwijten beoogt hij kennelijk te stellen dat op deze onderdelen werknemer dan wel Veiligheid4All de jegens hem in acht te nemen zorgplicht als bedoeld in artikel 7:658 BW heeft geschonden. Het hof stelt allereerst vast dat op geen enkele wijze is vast komen te staan of zelfs maar aannemelijk is geworden dat het gebruik van veiligheidsschoenen in de onderhavige situatie is voorgeschreven dan wel als wenselijk dient te worden beschouwd. Dan resteert de vraag of het gebruik maken van de Rautekgreep en het vervolgens met toepassing van die greep verslepen van een 'slachtoffer' uit een verduisterde ruimte een zodanig risico vormt dat deze oefening redelijkerwijs achterwege had dienen te blijven dan wel dat de betreffende oefening had dienen te geschieden met een pop. Het hof beantwoordt deze vraag ontkennend. *Conclusie* Aldus kan niet worden aangenomen dat werkgeefster dan wel Veiligheid4All een situatie in het leven hebben geroepen die andere en verdergaande maatregelen vereiste dan thans is geschied. De aansprakelijkheid van een werkgeefster in de zin van artikel 7:658 BW is nu eenmaal geen risicoaansprakelijkheid. De vorderingen van werknemer worden derhalve alsnog afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 25-04-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:1633

Zaaknummer: 200.188.213/01

Rechters: A.M.A. Verscheure, C.M. Aarts en M.L.D. Akkaya

Advocaten: J.H. Prins en N. Muntjewerff

Wetsartikelen: 7:611 BW en 7:658 BW

RECHTSPRAAK

werknemer/werkgever c.s.

***Klachtplicht artikel 6:89 BW van overeenkomstige toepassing op situaties waarin personenschade wordt geleden tijdens het verrichten van werkzaamheden op basis van een arbeidsovereenkomst.
Werkgever aansprakelijk voor bedrijfsongeval met het (ontvlambare) middel Ecosol.***

Feiten Werknemer is als servicemonteur in dienst getreden bij werkgever. Op 31 oktober 2012 heeft hij tijdens het verrichten van werkzaamheden ernstige brandwonden opgelopen aan zijn linkerhand- en onderarm. Bij besluit van 20 augustus 2013 heeft de Inspectie SZW vastgesteld dat de werkgever in strijd heeft gehandeld met de op hem rustende zorgplicht, zoals neergelegd in artikel 4.6 lid 1 van het Arbeidsomstandighedenbesluit (hierna: Arbobesluit). Uit het boeterapport (opgesteld door de Inspectie van SWZ) blijkt dat de schade is ontstaan doordat werknemer – in wederzijds overleg met de werkplaatschef – op ongebruikelijke wijze een wormkast probeerde te demonteren met een slijpmachine, terwijl het (ontvlambare) middel Ecosol op of in zijn linkermouw zat. Tegen het voornoemde besluit is met succes bezwaar aangetekend, in die zin dat de minister van SWZ het bezwaar gegrond heeft verklaard en het reeds genomen besluit van 20 augustus 2013 heeft ingetrokken. Werknemer vordert thans een verklaring voor recht dat werkgever aansprakelijk is voor de schade als gevolg van het bedrijfsongeval. Werknemer stelt dat werkgever de op hem rustende zorgplicht heeft geschonden. *Oordeel Ontvankelijkheid* Werkgever X en Zurich (verzekeraar) voeren aan dat werknemer niet-ontvankelijk is in zijn verzoek, daar hij ten onrechte het ‘gehele’ geschil tussen partijen heeft voorgelegd aan de kantonrechter. De kantonrechter volgt hen hierin niet. Werknemer heeft namelijk naast de verklaring voor recht inzake aansprakelijkheid, (slechts) verzocht om betaling van een voorschot op zijn immateriële schade. Een verzoek strekkende tot definitieve vaststelling van de immateriële dan wel materiële schade is in het onderhavige geval niet gedaan. Derhalve heeft werknemer in overeenstemming met het bepaalde in artikel 1019w lid 1 Rv een deel van het geschil aan de kantonrechter voorgelegd, zodat hij in zijn verzoek ontvankelijk is. *Klachtplicht* In de tweede plaats betogen werkgever en Zurich dat werknemer in strijd heeft gehandeld met de klachtplicht ex artikel 6:89 BW. Deze laatste heeft

werkgever ruim twee en een half jaar na het ongeval aansprakelijk gesteld, toen de bedrijfslocatie alwaar het ongeval heeft plaatsgevonden reeds aan een derde was verkocht. Zij stellen dat werkgever X, als gevolg van het forse tijdsverloop, door aansprakelijkstelling in zijn bewijspositie wordt aangetast. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:89 BW kan de schuldeiser (in casu: werknemer) geen beroep meer doen op een gebrek in de prestatie, indien hij niet binnen bekwame tijd nadat hij het gebrek heeft ontdekt of redelijkerwijs had moeten ontdekken, bij de schuldenaar (in casu: werkgever) heeft geprotesteerd. De kantonrechter gaat ervan uit dat de klachtplicht ook van toepassing is op situaties waarin personenschade is ontstaan tijdens het verrichten van werkzaamheden waarop een arbeidsovereenkomst van toepassing is. Dit oordeel berust op het feit dat de Hoge Raad in zijn arrest van 8 februari 2013 (ECLI:NL:HR:2013:BY4600) heeft bepaald dat het voornoemde artikel van toepassing is op 'alle verbintenissen'. Voorts heeft de Hoge Raad in dit arrest bepaald dat bij de beantwoording van de vraag of tijdig is geprotesteerd betekenis toekomt aan alle omstandigheden van het geval. Met inachtneming van deze overweging dient de kantonrechter in het onderhavige geval een belangenafweging te maken. Deze komt neer op het volgende. Enerzijds dient de kantonrechter rekening te houden met het voor de schuldeiser ingrijpende rechtsgevolg van het te laat protesteren – hetgeen in concreto het verval van alle rechten ter zake van de nakoming met zich brengt. Anderzijds dient acht te worden geslagen op de omstandigheid dat de schuldenaar in zijn concrete belangen wordt geschaad door het late tijdstip waarop het protest is gedaan. Daarbij speelt bijvoorbeeld een benadeling in de bewijspositie een rol. De kantonrechter constateert dat de werknemer lang heeft gewacht met het aansprakelijk stellen van werkgever. Daartegenover staat dat werkgever en Zurich onvoldoende hebben onderbouwd waaruit de vermeende aantasting van hun bewijspositie bestaat. De enkele omstandigheid dat de bedrijfslocatie ten tijde van aansprakelijkheidsstelling reeds was verkocht aan een derde, rechtvaardigt niet zonder meer de conclusie dat werkgever en Zurich in hun bewijspositie zijn aangetast. In dit kader komt betekenis toe aan de omstandigheid dat uit het boeterapport van de Inspectie SZW niet blijkt dat bepaalde feiten en omstandigheden, vanwege het tijdsverloop, niet meer achterhaald kunnen worden. De kantonrechter komt alles overwegende tot de conclusie dat het belang van de werknemer dient te prevaleren, zodat artikel 6:89 BW niet aan aansprakelijkheidsstelling in de weg staat. *Aansprakelijkheid* In het onderhavige geval is komen vast te staan dat werknemer schade heeft geleden in de uitoefening van zijn werkzaamheden. Volgens vaste jurisprudentie dient de zorgplicht ruim geïnterpreteerd te worden, zodat niet snel kan worden aangenomen dat de werkgever daaraan heeft voldaan en (deswege) niet aansprakelijk is voor de door de werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden geleden schade (HR 12 december 2008, ECLI:NL:HR:2008:BD3129). Een uitzondering op deze regel doet zich voor indien de werkgever erin slaagt aan te tonen dat hij niet tekortgeschoten is in zijn zorgplicht. De kantonrechter is van oordeel dat zulks niet het

geval is. In de eerste plaats diende het middel Ecosol verwijderd te worden gehouden van ontstekingsbronnen. Daarvan is geen sprake geweest, nu uit het boeterapport is gebleken dat het middel in of op de linkermouw van de werknemer zat. Daarnaast wordt ook rekening gehouden met de omstandigheid dat werknemer in wederzijds overleg met de werkplaatschef de wormkast is gaan slijpen, terwijl de slijpwerkzaamheden – eveneens volgens het boeterapport – de meest waarschijnlijke ontstekingsbronnen zijn geweest. De kantonrechter is evenmin van oordeel dat adequate naleving van de zorgplicht niet aan het ongeval in de weg zou hebben gestaan, aangezien dit laatste had kunnen worden voorkomen indien werknemer na gebruik van Ecosol zijn overall zou hebben vervangen dan wel indien hij na het gebruik van Ecosol niet de slijpmachine had gebruikt. Dat de minister van SWZ uitgaat van een andere opvatting, maakt dit oordeel niet anders, aangezien het toetsingskader rond de zorgplicht van de werkgever voor de minister anders is dan voor de kantonrechter. De minister dient te toetsen of werkgever zijn zorgplicht om het gevaar te vermijden heeft geschonden, terwijl de kantonrechter ervan uit dient te gaan dat de werkgever aansprakelijk is voor de schade, aangezien werknemer deze tijdens het verrichten van werkzaamheden heeft geleden. Van opzet dan wel bewuste roekeloosheid aan de zijde van werknemer is geen sprake, zodat werkgever op grond van artikel 7:658 BW aansprakelijk is voor de schade van werknemer.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 12-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:2008

Zaaknummer: 5582250 UE VERZ 16-730 GLK/1126

Rechters: J.P. Killian

Advocaten: R.J. Sturkenboom en J. Streefkerk

Wetsartikelen: 6:89 BW en 7:658 BW